

704**USTAWA**

z dnia 6 grudnia 1996 r.

o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i ustawy o finansowaniu gmin.

Art. 1. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600 oraz z 1996 r. Nr 91, poz. 409) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dla budowli — ich wartość ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca

podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych — ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.”,

b) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Jeżeli obowiązek podatkowy od budowli powstał w ciągu roku podatkowego — podstawę opodatkowania tej budowli stanowi war-

tość ustalona do obliczania amortyzacji na dzień powstania obowiązku podatkowego.

5. Jeżeli od budowli nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych — podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa określona przez podatnika.
 6. Jeżeli podatnik nie określi wartości budowli lub poda wartość nie odpowiadającą wartości rynkowej, organ podatkowy powoła biegłego, który ustali tę wartość. W przypadku gdy podatnik nie określił wartości budowli lub wartość ustalona przez biegłego jest wyższa co najmniej o 33% od wartości określonej przez podatnika, koszty ustalenia wartości budowli przez biegłego ponosi podatnik.”;
- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 5.1. Rada gminy określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że podatek ten nie może przekroczyć rocznie:
- 1) od budynków mieszkalnych lub ich części — 0,28 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - 2) od budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą inną niż rolnicza lub leśna, z wyjątkiem budynków lub ich części przydzielonych na potrzeby bytowe osób zajmujących lokale mieszkalne, oraz od części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej — 10,34 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - 3) od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym — 4,80 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - 4) od pozostałych budynków lub ich części — 3,44 zł od 1 m² powierzchni użytkowej,
 - 5) od budowli — 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 4—6,
 - 6) od gruntów związanych z działalnością gospodarczą inną niż działalność rolnicza lub leśna, z wyjątkiem związanych z budynkami mieszkalnymi — 0,34 zł od 1 m² powierzchni,
 - 7) od gruntów:
 - a) będących użytkami rolnymi nie wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i z 1996 r. Nr 91, poz. 409), wykorzystywanych na cele rolnicze — 0,01 zł od 1 m² powierzchni,
 - b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych — 2 zł od 1 ha powierzchni,

c) pozostałych — 0,04 zł od 1 m² powierzchni.

2. Stawki podatku od nieruchomości, określone przez radę gminy, nie mogą być niższe niż 50% górnych granic stawek, o których mowa w ust. 1.
3. Za grunty związane z działalnością gospodarczą uważa się grunty zabudowane i nie zabudowane, będące w posiadaniu podmiotu gospodarczego, a w szczególności:
 - 1) grunty pod budynkami produkcyjnymi, magazynowymi, administracyjnymi, socjalnymi i hotelowymi,
 - 2) grunty pod budowlami i urządzeniami,
 - 3) grunty zajęte na drogi wewnętrzne i place manewrowe, place składowe, zieleńce oraz tereny, na których są lub mają być realizowane zadania inwestycyjne,
 - 4) grunty wyłączone na cele nierolnicze lub nieleśne:
 - a) na skutek prowadzonej działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza lub leśna albo na podstawie ostatecznej decyzji administracyjnej,
 - b) do czasu przywrócenia tym gruntom charakteru rolniczego lub leśnego.”;
- 3) w art. 19 w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) stawka opłaty miejscowej nie może przekroczyć 0,94 zł dziennie,”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. Nr 129, poz. 600, z 1994 r. Nr 105, poz. 509 oraz z 1995 r. Nr 124, poz. 601 i Nr 154, poz. 794) w art. 14 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Do obliczenia subwencji wyrównawczej dla gmin do 15 000 mieszkańców przyjmuje się jako dochody należne z tytułu podatku od nieruchomości dochody wynikające ze stawek uchwalonych dla tego podatku przez radę gminy.

6. Liczbę mieszkańców, o której mowa w ust. 5, ustala się na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok bazowy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 lipca 1996 r. o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 91, poz. 409) w art. 3:

- a) skreśla się pkt 3,
- b) skreśla się w pkt 13 lit. b) w pkt 1.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że:

- 1) art. 1 pkt 1 i art. 2 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.,
- 2) określone w art. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, górne granice stawek podatku od nieruchomości mają zastosowanie w 1997 r.